

Triple salt amb xarxa

Una agenda atapeïda

B.G.

En les pròximes dates, i amb la vista posada en les festes de Nadal, les companyies circenses ofereixen un munt d'actuacions arreu de Catalunya. En destaquem les següents:

► El Circ Imaginari. Fundat a França l'any 1999, el circ de la família catalana Massot culmina la seva gira per Catalunya amb un espectacle en què presenta artistes del cèlebre circ de Pequín. Del 16 al 18 de novembre. Figueres.

► Circ Cric. La companyia de Tortell Poltrona actua a la plaça Margarida Xirgu, davant del Lliure, els dissabtes i diumenges fins al 9 de desembre (durant el Pont de la Puríssima hi haurà actuacions també el dijous i el divendres).

► The CircKid. Per tercer any consecutiu aquest circ s'instal·la a la Plaça Monumental de Barcelona. Aquest cop amb *El circ dels nens*, un espectacle ambientat a Venècia. Fins al 9 de desembre. Dissabtes, diumenges i festius, 3 funcions diàries. Dimecres 5 de desembre, funció especial.

► Raluy. Del 15 al 18 de novembre, Vullpelac (La Bisbal). Del 22 al 25 de novembre, Palamós. Del 14 de desembre al 6 de gener, Barcelona (Port Vell).

► Cruzando el charco. Circ amb format de cabaret solidari a fi de recollir fons per a una gira artística i social a Xile a començaments de l'any vinent. Ateneu Popular Nou Barris, 16 de novembre.

► Almazan (Guifré, 9). Dijous i divendres de novembre, *Clown*. Dies 15-16, *Laura Herst*; 22-23, Albert Vinyes; 29-30, Albert Vilar Glogó. Dissabtes de novembre, *Cabaret Cabrón* (dirigit per Jango Edwards). Dia 17 novembre, Jango Edwards, Laura Herts i Lulu la Mer; dia 24, *Shittyclown* (Betu, Sabanni, Diana Gadish).

► Cirque Éloize & Teatro Sunil. *Nebbia*. Dies abans de la seva estrena oficial a Ginebra, el festival Temporada Alta de Girona ofereix dues funcions de l'espectacle que tanca la trilogia dedicada al cel. Una barreja l'acrobàcia i la poesia del Cirque Éloize amb l'univers oníric i nostàlgic del Teatro Sunil. 30 de novembre i 1 de desembre. Teatre municipal de Girona.

► Cirque du Soleil. La companyia del Québec presentarà el seu espectacle més insòlit, *Delirium*, un macroconcert en el qual el circ és només un ingredient més, al servei d'un gran desplegament multimèdia. Palau Sant Jordi de Barcelona, del 19 al 22 de desembre.

► El Gran Circo Universal a dues pistes. *Princesas por una noche*. L'univers dels contes serveix de fil conductor en aquest espectacle de circ clàssic. Esplanada del Fòrum. Del 15 de desembre al 6 de gener.

BEGOÑA BARRENA

Es temps de circ i no només perquè s'anuncien espectacles de circ a la ciutat coincidint amb l'arribada de les festes nadalenes, com és el cas del Circ Cric o del CircKid. Al germà pobre de les arts escèniques sembla que li ha arribat l'hora d'estrenar un vestuari nou fet i pensat expressament per a ell. Des que la Generalitat va anunciar la posada en marxa del Pla Integral del Circ, el sector ha revifat. En un futur no tan llunyà es regularà la formació dels professionals del circ a Catalunya, així com les gires de les companyies, s'establirà un estatut de l'artista, es reforçaran els centres de creació existents i se'n crearan de nous, i s'implantarà un circ estable a Barcelona, a l'estil del Price de Madrid.

Uns quants estem treballant en aquest sentit, prenent mides, recollint dades sobre les companyies i els professionals que s'hi dediquen a Catalunya, sobre els festivals, crítics i analistes, publicacions nacionals i estrangeres, escoles i centres de formació, elaborant censos

Temps de circ

que serviran de base per poder posar el fil a l'agulla, prendre decisions i donar llum verda a accions concretes. D'altres fa temps que dediquen esforços per donar continuïtat a una activitat que a casa nostra ha funcionat a impulsos. L'Associació de Professionals del Circ a Catalunya acaba de celebrar unes jornades de formació durant les quals s'ha analitzat els

“Al germà pobre de les arts escèniques li ha arribat l'hora d'estrenar un vestuari nou fet i pensat expressament per a ell”

diferents models pedagògics existents a nivell internacional i s'han elaborat propostes per definir el model d'ensenyament circense més adient a la realitat social i cultural catalana.

Sembla, doncs, que les institucions s'han adonat de la necessitat de donar suport a una disciplina que té la capacitat d'englobar altres

disciplines escèniques i d'oferir espectacles que poden anar més enllà de la distracció i de l'admiració pel virtuosisme artístic, de generar un llenguatge escènic amb una sintaxi pròpia amb el que es pot apropar a la narració teatral; que el circ no és només una manera de tenir els infants entretinguts.

De fet, i en relació amb els més petits, el circ és la millor manera d'iniciar-los en les arts escèniques, en la transició del circ tradicional a la diversitat interdisciplinària del circ contemporani els nens fan el salt del gag al relat, del risc a la dramaturgia, gairebé sense adonar-se'n. És el camí més planer perquè entrin al món sovint abstracte de la dansa i de les arts plàstiques, perquè vagin incorporant elements en la construcció del seu imaginari escènic. A més, i donada la seva habilitat intrínseca per connectar amb tots els públics, si compta amb l'aixopluc de les administracions, com passa a França, el circ és fàcilment exportable. És, per tant, el moment d'unir forces i interessos, d'evitar protagonismes estèrils i d'aprofitar l'oportunitat per situar el circ català al lloc que li pertoca.



Una actuació al Circ Cric, dirigit per Torrell Poltrona. / CONSUELO BAUTISTA

El repte de la formació

B.G.

Un dels punts que reflecteix el Pla Integral del Circ fa referència a la formació dels artistes. El canvi de model del circ clàssic al contemporani va significar en molts casos trencar amb una tradició en què els coneixements s'heretaven de pares a fills. Superada l'època de la nissaga familiar, s'obria la necessitat de trobar noves fórmules per adquirir coneixements. A l'Ateneu de Nou Barris van ser dels primers que se'n van fer ressò. Des de fa una dècada ofereixen cursos a infants i adolescents amb tal demanda que sempre queda gent fora. I això que hi ha 100 alumnes per any.

Però el gran referent en l'ense-

nyament a Catalunya és l'Escola de Circ Rogelio Rivel, fundada l'any 1999. “Estan fent un servei impagable”, diu el crític i teòric del circ Jordi Jané, un dels comissaris de l'exposició sobre el circ contemporani organitzada pel KRTU al CCCB fa un parell d'anys i que va suposar un veritable punt d'inflexió en el reconeixement del circ català. La Rogelio Rivel és una escola de grau mitjà que rep cada any entre 60 i 70 sol·licituds d'ingrés (d'aspirants de tot Europa), dels quals només 22 són escollits. El 80% dels seus alumnes acaba treballant en la professió. El passat cap de setmana es van celebrar a l'Ateneu unes jornades organitzades a Barcelona amb la presència de represen-

tants de prestigioses escoles de circ internacionals a fi de definir el model de formació més apropiat per a Catalunya.

“En molts casos s'ha trencat la tradició en què els coneixements passaven de pares a fills”

Jané, membre i portaveu de l'APCC, organitzadora de les jornades, explica que després de la recollida d'informació, ara s'han de treballar les conclusions pertinents, que quedaran reflectides al Pla Integral de la Generalitat.

Però avança que, si bé a l'horitzó hi ha la creació d'una escola superior, és fonamental garantir primer l'ensenyament de base, aquell que va lligat al temps d'oci dels infants, per proveir una bona pedrera. Teresa Celis, directora pedagògica de la Rogelio Rivel, apel·la al realisme. Abans de somniar en un futur ideal, s'ha de consolidar el que ja existeix. Només un 30% del pressupost de l'escola és públic (entre un 15 i un 20% prové de la Generalitat). L'aportació anual de l'Ajuntament de Barcelona és de només 6.000 euros. Celis prefereix esperar a tenir propostes tangibles d'actuació i sobretot un pressupost en ferm, per saber amb què es pot comptar per continuar avançant.